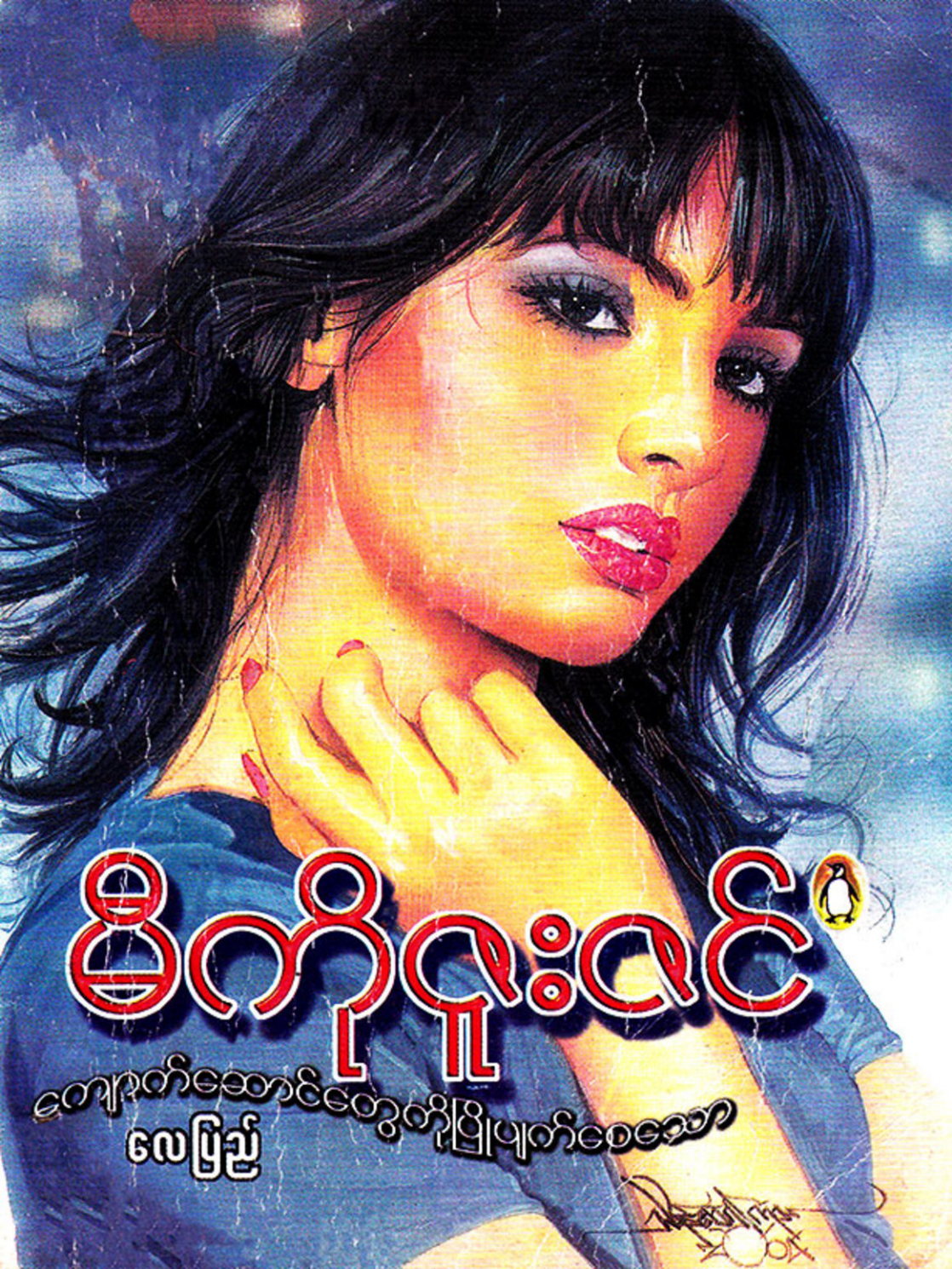

မိကိုးရင်း

ကျောက်ဆောင်တွေကို ပြိုပျက်စေခေတ်
လေပြည်

Handwritten signature and date 2004

အခန်း(၁)

"ကျွန်မ သမီးလေးကို ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်ပေးပါ မမ... ကျွန်မ ကတော့ လုံးဝ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ဖို့ အင်အား မရှိတော့ပါဘူး ..."

ကောင်မလေး တစ်ယောက် ...

မေမေ့ကို လာအပ်နေသည်။

သူ ...

ကြည့်နေမိသည်။

ဖြူဖြူဖွေးဖွေးလေးနဲ့ တောကျကျ ကောင်မလေးပဲ။

ဆင်းရဲသည်။

မိန်းမကြီးက ရောဂါဝေဒနာရှင် တစ်ယောက်ရဲ့ ပုံ ဖြစ်နေ၏။

သူ့ထက် သုံးနှစ်လောက် ငယ်မည်။

"ဘုတ်ဆုံရယ် ... နင် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ... အင်းလေ ... ညည်းက အိမ်မှာ ကောင်းကောင်း မနေချင်ဘဲ ယောက်ျား ယူချင်တာကိုး ..."

"မမရယ် ... ကျွန်မယောက်ျားက ကျွန်မကို နှိပ်စက်တာ ... အရက် သောက်တာ ... အလုပ် မလုပ်ချင်တာမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး ... ကျွန်မ ကံဆိုးရတာပါ မမ ... ကျွန်မနဲ့ လက်ထပ်ပြီးမှ ယောက်ျား ကျန်းမာရေး

ချို့တဲ့ ပြီး ဆုံးသွားလို့ ပါ ..."

"အင်းလေ ... ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ ... ကျုပ်ပဲ တာဝန်ယူရတော့မှာ ပဲပေါ့ ... ကြည့်ပါဦး ... ညည်းသမီးလေးက ချောချောလေး ..."

"မမ ..."

"ပြော ..."

"ကျွန်မ တစ်ခုပဲ တောင်းဆိုပါရစေ ..."

"ပြော ..."

"ကျွန်မသမီးလေးကို ပညာလေးတော့ တတ်အောင် သင်ပေးပါ့မယ် လို့ ကတိပေးပါ ..."

"ရပါတယ် ... ညည်းသမီး ကြိုးစားရင် ကြိုးစားသလောက် သင်ပေး မှာ ပါ ... ဘုတ်ဆုံရယ် ... ညည်းကျေးဇူးတွေလည်း ရှိပါတယ် ... စိတ်ချပါ ..."

"ဒါဆို ကျွန်မ ထားခဲ့မယ်နော် ..."

"အေး ..."

ကောင်မလေးရဲ့ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်နေသည် ။

"သမီးလေး ..."

"ရှင် ..."

"နေခဲ့နော် ... မေမေ ဆေးရုံတက်ရမယ် ...ကျန်းမာရေး မကောင်း တော့ဘူး ... ဒီမှာ က သမီးအတွက် အစစအရာရာ လုံခြုံစိတ်ချရတယ် ... လိမ်လိမ်မာမာ နေခဲ့နော် ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

"မေမေ ပြန်လာမှာ ပါ ... သမီးလေးကို မကြာခဏ လာကြည့်မယ် ... ဒီအန်တီရဲ့ စကားလေးကို သမီး နားထောင်နော် ... လုပ်စရာရှိတာ လုပ် ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

"မမ ..."

"ပြော ..."

"ကျွန်မ အပ်ထားခဲ့မယ်နော် ... ကျွန်မ သမီးလေးကို မမ စောင့်ရှောက်မယ် ဆိုတာ သိပါတယ် ..."

"စိတ်ချပါ ဘုတ်ဆုံရယ် ... ညည်းတို့ အစဉ်အဆက် ကျုပ်အိမ်မှာ ပဲ နေလာကြတာ ... ကျုပ် စောင့်ရှောက်ရမှာ ပဲပေါ့ ..."

"ကျေးဇူးပါပဲ မမရယ် ... သမီးလေးက အရမ်း လိမ္မာပါတယ် ... ကျွန်မကတော့ သမီးလေး ကျွန်မလို ဘဝမျိုးက လွတ်ချင်တယ် ..."

"အဲဒါ ညည်းသမီးလေးပေါ်မှာ ပဲ မူတည်တာပါ ... ကျုပ်ပညာတွေ သင်ပေးပါ့မယ် ... စိတ်ချပါ ... အစေအပါး တစ်ယောက်လို သဘောမထားပါဘူး ... ဘုတ်ဆုံ ..."

"ဝမ်းသာလိုက်တာ မမရယ် ... ကျွန်မ သွားတော့မယ် ... ကျွန်မကိုတော့ သေလူလို့ ပဲ သတ်မှတ်လိုက်ပါ ..."

"ဘုတ်ဆုံ ..."

"ရှင် ..."

"ညည်းလည်း ဒီမှာ နေပြီး ဆေးကုပါလား..."

"ဟင့်အင်း ... ကျွန်မ သမီးလေး တာဝန်ကို ယူတာပဲ ကျေးဇူးတင်လှ ပါပြီ ... ကျွန်မကတော့ ဟိုမှာ ပဲ နေမယ် ... အစာအိမ်ကင်ဆာက ဆိုးဝါးတဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်နေပါပြီ ... မရတော့ပါဘူး ..."

"ဘုတ်ဆုံရယ် ..."

"သမီးလေး မေမေ သွားမယ်နော် ..."

"ဟုတ် ..."

ကောင်မလေး ပါးပြင်ပေါ်မှာ မျက်ရည်ပေါက်တွေ လိမ့်ဆင်းကျနေ သည် ။

အသံမထွက်ဘဲ ကျိတ်ပြီး ရှိုက်ငိုနေ၏။

အဒေါ်ကြီး ပြန်သွားသည် ။

"ကစ်ကစ် ..."

"ရှင် ..."

"ငိုမနေနဲ့ တော့ ... ညည်းအမေက ကျန်းမာရေး မကောင်းတော့ မ စောင့်ရှောက် နိုင်တော့ဘူးပေါ့ ... ဒီမှာ လိမ်လိမ်မာမာနေ ... ကြီးကြီး ပ ညာသင်ပေးမယ် ... ညည်းလေး အမေဖြစ်ချင်တဲ့ ပညာတတ် တစ်ယော က် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားနော် ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

"မချို့ရေ ..."

"ရှင် မမကြီး ..."

"ဒီကလေးမလေးကို ညည်းအခန်းမှာ ပဲ ထားမယ် ... အိပ်စရာတွေ ဘာတွေ ပြင်ပေးလိုက် ..."

"ဟုတ်ကဲ့ "

"ကစ်ကစ် ..."

"ရှင် ..."

"သမီးနာမည်အရင်းက ဘယ်လိုခေါ်လဲ ..."

"ပန်းမြတ်ခန့်ပါ ..."

"နာမည်လေးက ချစ်စရာလေးပဲ ... သူကလည်း ချောပါတယ် ... အင်းလေ ... ဘဝကံက ဆိုးတာကိုး ... တစ်ခုခုတော့ ရှိတယ် ... ညည်းကြီးစားရင် ကြီးစားသလောက် ကြီးကြီးက မြေတောင် မြှောက်ပေးမှာ ပါ ကစ်ကစ် ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

"အခု ကစ်ကစ်က ဘယ်နှတန်းလဲ ..."

"ကစ်ကစ် ဆယ်တန်း ဖြေထားပြီးပါပြီ ..."

"ဘုတ်ဆုံက သူ့သမီးကို ပညာတတ်အောင်တော့ သင်ပေးသားပဲ ... ဘုတ်ဆုံတို့ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ကြီးကြီးတို့ အိမ်မှာ အလုပ်သမားတွေ အဖြစ် သစ္စာရှိရှိ နေလာခဲ့ကြတာလေ ... အဲဒီကျေးဇူးတွေ ရှိပါတယ် ... ကြီးကြီးကတော့ ကစ်ကစ်ကို အိမ်ဖော်တစ်ယောက်လို သဘောမထားဘူး ... မွေးစားသမီးလို သဘောထားပြီး မြေတောင် မြှောက်ပေးမှာ ပါ ..."

ကောင်မလေးက ဆယ်တန်းတောင် ဖြေပြီးသွားပြီပဲ ...

သူက ...

နောက်ဆုံးနှစ်၊ အင်ဂျင်နီယာ သင်တန်းမှာ တက်နေသည်။ ။

ကောင်မလေးက ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း သိပ်မရှိလှ။

ဘုတ်ဆုံဆိုတဲ့ မိန်းမကြီး အကြောင်းတော့ မကြာခဏ ကြားနေရသ
ည် ။

သူတို့ အိမ်မှာ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် သစ္စာရှိရှိ အလုပ် လုပ်လာတာတဲ့

...

မေမေနဲ့ ရွယ်တူပဲတဲ့ ။

သူ့ကိုမွေးပြီးမှ ဒေါ်ဘုတ်ဆုံ ယောက်ျားနောက် လိုက်သွားတာတဲ့ ...

"ကစ်ကစ် ..."

"ရှင် ..."

"လောလောဆယ်တော့ ညည်း မချိုနဲ့ ပဲ နေဦးနော် ... နောက်မှ
ကြီးကြီး အခန်းတစ်ခန်း သပ်သပ် စီစဉ်ပေးမယ် ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

"သွားတော့ ..."

"ဟုတ် ..."

"အဝတ်အစားတွေလည်း ကြီးကြီး လိုက်ဝယ်ပေးမယ်နော် ... ဒီမှာ
ဘာမှ အားနာစရာ မရှိဘူး ... ကစ်ကစ် နေတတ်သလိုနေပါ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

ကစ်ကစ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး ဒေါ်ချိုနောက် လိုက်သွားသည် ။

သူကတော့ စာပဲ စိတ်ဝင်တစား ဖတ်နေမိ၏။

"သား ..."

"ဗျာ ... မေမေ ..."

"ဘုတ်ဆုံကိုတော့ မေမေက စောင့်ရှောက်ဖို့ တာဝန်ရှိလို့ သူ့သမီး
လေးကို လက်ခံလိုက်တာလေ ..."

မေမေက စိတ်သဘောထား ဖြူစင်သူ ဖြစ်သည်။ ။

လူတွေကို ကူညီ ထောက်ပံ့တတ်လေ့ရှိ၏။

စေတနာထားသည်။ ။

ဒေါ်ဘုတ်ဆုံ အကြောင်းကို မေမေက မကြာခဏ ပြောတတ်၏။

"သား ..."

"ဗျာ ..."

"မေမေကတော့ အပြတ်သားဆုံး စကားတစ်ခုကိုတော့ ပြောထားရ
ဦးမယ်နော် ..."

"ဘာလဲ မေမေ ..."

"သားရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားကိုတော့ မေမေ မယုံကြည်တာမျိုး မဟုတ်
ဘူး နော် ... ကစ်ကစ်နဲ့ အရောမဝင်ရဘူးလို့ ပြောချင်တာ ..."

မေမေ့ကို သူ မော့ကြည့်မိသည်။ ။

"မေမေ ဘာကို ဆိုလိုချင်တာလဲ ဆိုတာ သား သဘောပေါက် ပါတ
ယ်နော်"

မေမေ ထွက်သွားသည်။ ။

သူ ...

ဧည့်ခန်းထဲမှာ မေမေနဲ့ ထိုင်နေတုန်း ဒေါ်ဘုတ်ဆုံ ရောက်လာခြင်း

ဖြစ်သည်။ ။

ပထမတော့ ...

ထသွားမလို့ ပဲ ...

ကောင်မလေးနှင့် အကြည့်ချင်း ဆုံမိသွားပြီး မထဖြစ်တော့။

ဆက်ပြီး ထိုင်နေမိသည်။ ။

ကောင်မလေးရဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေက ဆွဲဆောင်မှု ရှိသည် ဟု ထင်မိ၏။

တစ်မျိုးပဲ ...

သူ ...

စိတ်ဝင်စားမိသွားသည်။ ။

မေမေက လာတားလိုက်တော့ ပို၍ ပင် ဆိုးသွား၏။

သူ ...

ဧည့်ခန်းမှ ထလာခဲ့သည်။ ။

အိပ်ခန်းထဲ ရောက်လာခဲ့၏။

ဒုက္ခပါပဲ။

မေမေ တားလိုက်မှ ဒီကောင်မလေး အကြောင်း မတွေးဘဲ မနေနိုင်တော့။

မတွေးတော့ဘူး ...

တောခပ်ကျကျ ကောင်မလေး ...

မျက်ဝန်းလေးတွေပဲ လှတာ ...

တောက်တောက်ပပလေး ...

မတွေးပါဘူးဆိုမှ ဒီကောင်မလေး အကြောင်းပဲ တွေးနေမိသည်။

မေ့သဘောထားကို သူသိ၏။

အဆင့်အတန်း မခွဲခြားတတ်ပေမဲ့ အိမ်ဖော်တစ်ယောက်ရဲ့ သမီးကို
သူနှင့် အဆက်အဆံ အပတ်အသက် မလုပ်စေလိုပေ။

တစ်ခါတစ်ရံ ...

မေမေကစကားကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောတတ်သည်။

"မေမေ ပြောတဲ့ သဘောကို နားလည်ပါတယ်နော် ..."

သူ ...

အိပ်လို့ မရ ...

ကောင်မလေး အကြောင်းကိုပဲ တွေးနေမိသလိုပင်။

ပန်းမြတ်ခန့် ...

ကစ်ကစ် ...

မင်း မျက်ဝန်းလေးတွေကို ကိုယ် စိတ်အဝင်စားဆုံးပဲ။

အိမ်ဖော် မိန်းမကြီးရဲ့ သမီး။

မေမေ တားလိုက်ကာမှ ကစ်ကစ် အကြောင်းတွေကိုပဲ တွေးနေမိသ
ည်။

မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ကောင်မလေး...

အရမ်း အားငယ်နေမလား ...

သူနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ ...

မေမေ့စကားကို သူ ဘယ်တော့မှ ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိ။

စည်းကမ်း တင်းကျပ်သော မေမေသည် သားကိုချစ်ပေမဲ့ အလိုမလို
က်။

မေမေ့ဆန္ဒ ... မေမေ့အမိန့်တစ်ခုပဲ အတည်ဖြစ်စေသည် ။

သူ ...

တွေးနေမိသည် ။

မေမေက ကစ်ကစ်ကို မြေတောင် မြှောက်ပေးမှာ ပါ။

ပေးထားတဲ့ ကတိကို မေမေ ဘယ်တော့မှ ဖောက်ဖျက်လေ့မရှိ။

ကတိတည်တတ်သည် ။

သူ့ကြောင့် ကစ်ကစ် ဘဝပျက်မှာ ကို မလိုလားပါပေ။

ကင်းရှင်းအောင် နေရမည်။

မေမေ့စေတနာတွေကို ကစ်ကစ်အပေါ်မှာ ပဲ စုပုံ ရှိနေစေချင်သည် ။

"သား ..."

"ဗျာ ... မေမေ ..."

"စာကျက်နေလား ..."

"ဟင့်အင်း ..."

သူ ...

မေမေ့ကို မလိမ်ရဲ ...

လိမ်ညာပြောတာကို မေမေ လုံးဝမကြိုက်။

မေမေ့ကို လိမ်ညာပြောတာ မိသွားလျှင် ပြင်းထန်သော အပြစ်ပေး
တတ်သည်။

"နန္ဒီ ..."

"ဗျာ ... မေမေ ..."

မေမေ အထဲဝင်လာသည်။

"ကစ်ကစ်ကို မေမေ မြေတောင်မြှောက်ပေးဖို့ စဉ်းစားထားတယ် ...
ဒီကောင်မလေး ကြည့်ရတာ ထက်မြက်မယ့်ပုံပဲ ..."

သူ ...

စိတ်မဝင်စားသလို နေမိသည်။

ကစ်ကစ် ...

မင်းအတွက်ပါ ...

မေမေ့ရဲ့ စိတ်ခံစားမှုတွေကို ကိုယ် သိနေတယ်လေ။

"မေမေ မှားလား ..."

"ဗျာ ..."

ကစ်ကစ်ကို မေမေ ခေါ်ထားလိုက်တာ မေမေ မှားလားလို့ ...

မေမေ ...

တွေဝေနေသလိုပင်။

စိတ်ပူပင်သောကတွေ ရောက်နေကြောင်း မေမေမျက်ဝန်းတွေက သိသာနေသည်။ ။

မေမေ ဘာကို စိတ်ပူနေတာလဲ။

ကစ်ကစ်က တောကျကျ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဆိုပေမဲ့ ချောမောလှပ၍ ချစ်စရာ ကောင်းနေသည်။ ။

"မေမေ မမှားပါဘူးနော် ... သား ..."

"ဗျာ ..."

"မိန်းမပျိုလေး တစ်ယောက်ကို မေမေ တာဝန်ယူလိုက်တာလေ ..."

"မေမေ့ သဘောပဲလေ ... သားက ဘာပြောတတ်မှာ လဲ ... သားက တော့ ပညာရေးကလွဲပြီး ဘာမှ စိတ်မဝင်စားချင်ဘူး ..."

"သားအိပ်တော့ ... ကစ်ကစ်အမေက ကျေးဇူးရှိတော့ မေမေ စောင့်ရှောက်ရမှာ ပဲလေ ..."

သူ့ကြောင့် မေမေစိတ်တွေ ဒွိဟ ဖြစ်နေကြောင်း သူသိနေသည်။ ။

ကစ်ကစ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးအတွက် သူအနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်၏။

မေမေ ထွက်သွားသည်။ ။

အခန်း(၂)

ဒေါ်ရတနာ အိပ်လို့ မပျော်အောင် ဖြစ်နေရသည်။ ။

မိမိ ...

မှားပြီလား ...

ကစ်ကစ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို မြေတောင်မြှောက်ပေးဖို့ တာဝန်
ယူမိသည်။ ။

ဘုတ်ဆုံက မိမိတို့ အိမ်မှာ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် အိမ်ဖော် လုပ်သွား
သူ။ ။

မိမိနှင့် ငယ်စဉ်လေးတည်းက အတူနေလာတာပါ။ ။

သားမွေးပြီး သုံးနှစ်လောက်မှာ ဘုတ်ဆုံယောက်ျားနောက်
လိုက်ပြေးသွားသည်။ ။

နောက်ပိုင်း မတွေ့တော့။ ။

မိမိတို့ နှင့်လည်း အဆက်မသွယ် မလုပ်ခဲ့ပေ။ ။

မနေ့ကမှ ...

ဘုတ်ဆုံကို တွေ့လိုက်တော့ သူ အံ့ဩတုန်လှုပ် သွားရသည်။ ။

သမီးလေး တစ်ယောက်နှင့် ...

ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့ နေတဲ့ ဘုတ်ဆုံကို တွေ့တော့လည်း မကူညီဘဲ မ
နေနိုင်။

ဘုတ်ဆုံ အမေဆို မိမိကို ထိန်းကျောင်း ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်ခဲ့ရ
တာ။

အနွံအတာခံသည် ။

သစ္စာရှိကြ၏။

မခိုမကပ် အလုပ်လုပ်ကြသည် ။

အဘွားလက်ထက် ကတည်းက မိမိတို့ အိမ်မှာ နေတာပါ။

ကစ်ကစ်ကို လက်ခံပြီးမှ စိတ်ပူပင်သောက ရောက်နေရသည် ။

"ဒါ ... ကျွန်မ သမီးလေး ကစ်ကစ်ပါ ... ကျွန်မက ကျန်းမာရေး ချို့
တဲ့ နေလို့ မစောင့်ရှောက် နိုင်တော့လို့ ပါ ..."

အပျိုပေါက်မလေး ...

ဆယ်တန်းတောင် ဖြေပြီးပြီပဲ ...

ဘုတ်ဆုံက အစာအိမ်ကင်ဆာတဲ့ ...

သေလူပဲ မဟုတ်လား ...

"ဟင်း ..."

သက်ပြင်းမောကြီးကို ပြင်းပြစွာ မှုတ်ထုတ်ပစ် လိုက်မိသည် ။

ရင်လေးနေ၏။

ဘာကြောင့်လဲ ...

အိုးချင်းထားတော့ အိုးချင်းထိ ...

ကြိုးချင်းထားတော့ ကြိုးချင်းထိ။

မိမိ ...

အဲဒါ ...

စိတ်ပူနေတာပဲ ...

အဆင့်အတန်း ခွဲခြားတတ်တာ မဟုတ်ပေမဲ့ ကိုယ့်အိမ်က အိမ်ဖော်
ရဲ့ သမီးကိုတော့ သားနှင့် မနီးစပ်စေလိုပေ။

အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင်တော့ ဘုတ်ဆုံနှင့် အမျိုး မတော်စပ်နိုင်။

ရတနာ စိတ်ပူတာလည်း ဖြစ်မှာ ပါ။

သားက ဒီလို အဆင့်အတန်းရှိတဲ့ မိန်းကလေးကို စိတ်ဝင်စားမှာ မှ
မဟုတ်တာ။

ရုပ်ချော။

ဥစ္စာပေါ့။

ပညာတတ်။

အထက်တန်း ကျလွန်းသော သားနှင့်ကစ်ကစ်ကိုမှ မိမိ ဘာလို့ များ
ငြိစွန်းသွားမှာ စိတ်သောကတွေ ရောက်နေရတာလဲ။

မဟုတ်သေးပါဘူး ...

ကစ်ကစ် ...

သေသေချာချာ ကြည့်တော့ ချောမော လှပတဲ့ မိန်းကလေး ...

မျက်ဝန်းလေးတွေ ...

ထူးခြားတယ် ...

ဘုတ်ဆုံလည်း ရုပ်မဆိုးဘူး ...

ကစ်ကစ်အဖေလည်း လူချောတစ်ယောက် ...

မိမိသာ မြေတောင်မြှောက် ပေးလိုက်ရင် ...

အိပ်လို့ မရ ...

သားကို သတိပေးလိုက်တာ မှားပြီလား ...

စိတ်မဝင်စားပါနဲ့ ဆိုမှ သားက စိတ်ဝင်စားနေရင်တော့ အခက်ပဲ။

ကစ်ကစ်လေးကိုလည်း မိမိ မရက်စက်နိုင်။

မြေတောင်မြှောက်ပေးဖို့ ပဲ ဆုံးဖြတ်ထားမိသည် ။

ကစ်ကစ် ...

မင်းကိုတော့ ကြီးကြီး သနားပါတယ်။

မြေတောင်မြှောက်ပေးမယ်။

မင်းအမေက မင်းကို ဖြစ်မြောက် စေချင်တာပဲ။

ဘုတ်ဆုံရဲ့ ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းပေးရမယ် ...

မပေးလို့ မဖြစ်ဘူး ...

ကတိတည်ရမယ် ...

ဘုတ်ဆုံတို့ မျိုးရိုးအလုပ်တွေကို ကစ်ကစ် လက်ထက်မှာ ပပျောက်
သွားအောင် မိမိလုပ်ပေးရမယ်။

ညဉ့်နက်မှ အိပ်ပျော်သွားသည် ။

မနက်မိုးလင်းတော့ ကစ်ကစ်က အိမ်သန့်ရှင်းရေးတွေ လုပ်နေ၏။

"ကစ်ကစ် ..."

"ရှင် ..."

"သမီး ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ ... ဘယ်သူက လုပ်ခိုင်းနေတာလဲ ...

"

"ဘယ်သူမှ မလုပ်ခိုင်းပါဘူး ...ကျွန်မ အားနေလို့ ဝိုင်းကူလုပ်ပေးတာပါ ..."

"မလုပ်နဲ့ ..."

"ရှင် ..."

"သမီးမေမေက ဒီလိုဘဝမျိုးကို အဆုံးသတ်စေချင်တာ ..."

"ကစ်ကစ် အားနေလို့ ပါ ..."

"ကစ်ကစ်..."

"ရှင် ..."

"ကြီးကြီးနဲ့ လိုအပ်တာတွေ သွားဝယ်မယ် ... ပြင်ဆင်ထား ..."

"ရှင် ..."

ကစ်ကစ် အံ့သြနေမိသည်။

မျက်လုံး ဝိုင်းဝိုင်းလေးများ ဖြင့် ကြီးကြီး ရတနာကို မော့ကြည့်မိ၏။

"ဘာကြည့်နေတာလဲ ... သွားပြင်လေ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

ကစ်ကစ် အခန်းလေးထဲ ပြေးဝင်လာမိသည်။

ပြင်ဆင်စရာဆိုလို့ ဘာမှ မရှိ။

အဝတ်တွေက အဟောင်းတွေ။

"မမချို့ ..."

"ဟင်..."

"ကြီးကြီးက အဝတ်အစားလဲတဲ့ ... ကျွန်မမှာ ဘာမှ လည်း လဲစရာ မရှိဘူး ..."

"ဟုတ်သားပဲ ... ရှိတာလေးပဲ ဝတ်သွားလေ ..."

တစ်စုံတော့ ရှိသည် ။

သိပ်အသစ်ကြီးတော့ မဟုတ်။

ရှိတာလေးပဲ ပြောင်းပြီး ဝတ်ပစ်လိုက်သည် ။

"ကစ်ကစ် ..."

"ရှင် ..."

"မျက်နှာလေးကို နည်းနည်း ပြင်ဦးလေ ... အပြင်ထွက်မှာ ပဲဟာ"

"ကစ်ကစ်မှာ ဘာမှ မရှိဘူး ..."

"မချို့ လုပ်ပေးမယ် ..."

ကစ်ကစ်မျက်နှာလေးကို မချို့က အလှပြင်ပေးနေမိသည် ။

"ချောလိုက်တာ ..."

"ရှင် ..."

"ကစ်ကစ်က ချောတယ် ..."

"အဟက် ..."

"တကယ်ပြောတာ ..."

"ကြီးကြီးက ကစ်ကစ်ကို ဂရုတစိုက် ဆက်ဆံတာ ကစ်ကစ် အရမ်း ဝမ်းသာတာပဲ ..."

ကစ်ကစ် အရမ်း ဆင်းရဲတာပဲ။

အမေက အိမ်ဖော်။

ကြီးကြီးတို့ အိမ်မှာ မိဘ အစဉ်အဆက် အလုပ်လုပ်ကြတာတဲ့ ။

"ကစ်ကစ် ကြိုးစားမယ် ... ဘဝကို အဆင့်အတန်း မြင့်မားသွား အောင် ကစ်ကစ် ကြိုးစားမယ် ..."

ကစ်ကစ် စိတ်အားတွေ ထက်သန်ပြီး တက်ကြွနေသည် ။

ကြိုးစားမယ်။

ကစ်ကစ်ဘဝ လွတ်မြောက်ရမယ်။

"ကစ်ကစ် ပြီးပြီလား ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

ကြီးကြီး ရောက်လာသည် ။

"မချို့ ..."

"ရှင် ..."

"နောက်ဆို ကစ်ကစ်ကို အိမ်အလုပ်တွေ မခိုင်းနဲ့ တော့နော် ... သမီး လေးအဖြစ် မွေးစားတာလေ ..."

ကစ်ကစ်ကို မိမိအစေအပါး တစ်ယောက်အဖြစ် မထားလိုပေ။

ရုပ်ရည်သန့်သန့်လေး ဖြစ်၍ ဘဝကို မနှစ်ရက်တော့။

ဘုတ်ဆုံကို ကတိပေးထားတဲ့ အတိုင်း ကစ်ကစ် ဘဝကို မြေတောင်
မြှောက်ပေးရမည်။

ကစ်ကစ်အပေါ် မိမိစေတနာ အပြည့်နဲ့ ထားမှ ကစ်ကစ်ကလည်း မိ
မိကို ချစ်ခင်လေးစားမှာ ပဲဟု ထင်မိသည် ။

"သွားစို့ ကစ်ကစ် ..."

"ဟုတ် ..."

"မချို့က ကစ်ကစ်အတွက် အောက်ထပ်မှာ အခန်းတစ်ခန်း ပြင်ဆင်
ထားနော် ..."

"ဟုတ် ..."

ကစ်ကစ်ကတော့ အံ့ဩနေမိသည် ။

ကြီးကြီးက သူမအပေါ် ဒီလောက်အထိ အရေးအရာ လုပ်တာပဲ ဝမ်း
သာ၍ မဆုံးပေ။

အမေရော ...

ကျန်းမာရေးရော ကောင်းရဲ့ လား ...

သူမ ...

ဘာမှ လုပ်မပေးနိုင်။

အလုပ်လုပ်မယ် ဆိုတော့လည်း အမေက လက်မခံပေ။

ပညာပဲ သင်ရမယ်တဲ့ ။

ရှေ့ဆက်ရမယ့် ဘဝခရီးအတွက် သူမ ရင်လေးနေမိသည် ။

ဒါပေမဲ့ ...

ကစ်ကစ်ကို ကြီးကြီးက အရေးတယူ လုပ်၍ ဝမ်းသာသွားမိသည် ။

မထင်မှတ်ထားဘူး ...

တကယ့်ကို ...

မျှော်လင့်မထားတာပါ။

အမေသာသိရင် အရမ်း ဝမ်းသာသွားမှာ ပဲ။

"ကစ်ကစ် ..."

"ရှင် ..."

"သမီးလေး စိတ်ထဲမှာ ကြီးကြီးရဲ့ အပြုအမူအတွက် အံ့ဩနေလား ..."

"ကျွန်မ အရမ်း အံ့ဩမိတာ အမှန်ပဲ ... ကြီးကြီးရယ် ... ကျွန်မ အဲဒီ လောက်အထိ မှန်းမထားတာ အမှန်ပါပဲ ..."

ကစ်ကစ်နှင့် အအေးဆိုင်မှာ ထိုင်တော့ ကောင်မလေးက ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်နေသည် ။

"ကစ်ကစ်ကို လူရာဝင်အောင် ကြီးကြီး ပြုပြင်ပေးမယ် ..."

ကစ်ကစ် ...

ညည်းလေးကို ကျုပ်လုပ်ပေးနေတာ ဘုတ်ဆုံကြောင့်ပါ ...

ဘုတ်ဆုံနှင့်က မိမိကစားဖော် ကစားဖက်။

အနွံအတာ ခံတတ်သော ဘုတ်ဆုံကို မိမိ အနိုင်ကျင့်ချင်တိုင်း ကျင့်ခဲ့ သည် ။

ခိုင်းစေချင်တာတွေ ခိုင်းစေခဲ့၏။

"မမလေး ... ဘုတ်ဆုံယောက်ျား မယူတော့ဘူး ..."

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဘုတ်ဆုံ ..."

"ဘုတ်ဆုံတို့ မွေးလာတဲ့ သားသမီးတွေလည်း အိမ်ဖော်တွေပဲ ဖြစ်မှာပဲ ..."

"အဲဒီလိုမဖြစ်အောင် နင်ကြိုးစားပေါ့ ..."

"ဘယ်လို ကြိုးစားရမလဲ မမလေး ..."

"ယောက်ျား ယူပြီးရင် နင် ဒီအလုပ်တွေ မလုပ်နဲ့ တော့ပေါ့ ..."

"မမလေး ..."

"ဟင်"

"တကယ်လို့ ကျွန်မ သမီးလေးမွေးရင်း မမလေးပဲ မွေးစားပြီး ဒီဘဝ ကနေ လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးစားပေးစေ ချင်လိုက်တာ ..."

ဘုတ်ဆုံကို မိမိ အနိုင်ကျင့်ပေမဲ့ သံယောဇဉ်တော့ ကြီးမားစွာဖြင့် တွယ်တာနေမိသည်။

"ကောင်းတယ် ... ဘုတ်ဆုံ ... နင်ဒီဘဝက လွတ်မြောက်အောင် ငါ ကူညီမယ် ... နင် သမီးလေးမွေးလို့ ဆင်းရဲနေရင် ငါ့ကိုလာပေး သိလား ... နင့်သမီးလေးကို မွေးစားပြီး ငါမြေတောင် မြှောက်ပေးမယ် ..."

"မမလေး တကယ် ပြောတာလားဟင် ..."

"အင်း ..."

"ကတိပေးမလား ..."

"ပေးတယ် ... နင်တို့ မိသားစုအတွက် ငါကပဲ မေတ္တာလက်ဆောင် ပေးတာလေ ..."

မိမိတို့ ပြောခဲ့ကြသည်။

ငယ်စဉ်က ပေးထားကြတဲ့ ကတိတွေပဲ ဖြစ်၏။

အခု ...

ဘုတ်ဆုံက သမီးလေးမွေးပြီး မိမိထံ လာအပ်သည်။

"မမလေး ကတိအတိုင်း ကျွန်မ လာအပ်တာပါ ..."

မိမိက အိမ်ထောင် အရင်ကျပြီး သားမွေးခဲ့သည်။

ဘုတ်ဆုံက သမီးလေးမွေး၏။

သမီးလေးကို အိမ်ဖော်မလေး ဘဝက လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးစား ပေးပါတဲ့ ...

"ဘုတ်ဆုံနဲ့ ကြီးကြီးက ငယ်ငယ်လေးတည်းက အတူကြီးပြင်းလာ တဲ့ ကစားဖော်တွေလေ ကစ်ကစ် ... ကြီးကြီး မိဘတွေကလည်း ဘုတ် ဆုံတို့ သားအမိတွေကို ဆွေမျိုး သွေးသားရင်းတွေလို သဘောထား ခဲ့ကြတယ်လေ ..."

ကစ်ကစ် ...

ညည်းလေးကို မြေတောင်မြှောက်ပေးတာ ဘုတ်ဆုံကြောင့်ပဲ။

"ကြီးကြီးက ဘုတ်ဆုံကို အရမ်းခင်တယ် ... ဘုတ်ဆုံအမေ လက်ထဲ မှာ တို့ နှစ်ယောက်အတူ ကြီးပြင်းလာတာ ..."

"ကစ်ကစ် ဝမ်းသာပါတယ် ... ကျေးဇူးလည်း အရမ်း တင်ပါတယ် ..."

"ဆယ်တန်းအောင်ရင်လည်း ကစ်ကစ်ကို ကြီးကြီး ဘွဲ့ရတဲ့ အထိ
ထားပေးဖို့ ကတိပေးပါတယ် ..."

"ကြီးကြီး ကျေးဇူးတွေကို ကစ်ကစ် ဘယ်လို ဆပ်ရမှန်းတောင် မသိ
တော့ပါဘူး ..."

"ကစ်ကစ် ..."

"ရှင် ..."

"ကြီးကြီး ကျေးဇူးတွေကို ဆပ်ဖို့ မလိုပါဘူး ... ကျေးဇူးမကန်းဖို့ ပဲ
လိုအပ်တာပါ ..."

"ကြီးကြီးရယ် ... ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ ကျေးဇူးမကန်းပါဘူး ...
ယုံပါနော် ... ကြီးကြီး ထားရာမှာ ကစ်ကစ်နေပါ့မယ် ...
ကစ်ကစ်ဘဝမှာ ပညာ ဆက်သင်ရေးဟာ အလိုချင်ဆုံး မျှော်လင့်ချက်
တစ်ခုပါပဲ ..."

ကစ်ကစ် ...

ပညာဆက်သင်ချင်တယ် ...

စာမေးပွဲမှာ ဂုဏ်ထူးတွေနှင့် အောင်မြင်မှာ သေချာနေသည်။ ။

"ကစ်ကစ် ... ဘာဖြစ်ချင်လဲ ..."

"ဆရာဝန် ..."

"အမှတ်က ..."

"ကစ်ကစ် အရမ်းဖြေနိုင်တယ် ... ဂုဏ်ထူးတွေနဲ့ အောင်မှာ ပါ ... ဒါ
ပေမဲ့ ဘွဲ့လေးတစ်ခုရအောင် သင်ပေးတယ်ဆိုရင်ပဲ ကစ်ကစ် ကျေနပ်ပါ
ပြီ ..."

"ကစ်ကစ်သာ အမှတ်မီမယ်ဆိုရင် ဘယ်တက္ကသိုလ်မဆို ကြီးကြီး
ထားပေးမယ် ..."

"ကြီးကြီး တကယ်ပြောတာ ... ဟင် ... ကျွန်မ အရမ်း ဝမ်းသာလိုက်
တာ ... ကြီးကြီးကို ကျွန်မ အရမ်းကျေးဇူး တင်တာပဲ ..."

ကြီးကြီးလက်တွေကို ကစ်ကစ် တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားမိသည်။ ။

မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လာရ၏။

အမေ့ကို သတိရမိသည်။ ။

"အမေတို့ ရဲ့ ဆင်းရဲမွှန်းကျပ်နေတဲ့ ဘဝကို အမေ့မှာ ပဲ အဆုံးသတ်
ကြရအောင်နော် ..."

ကစ်ကစ် ရင်ထဲမှာ အင်အားတွေနှင့် ပြည့်နေသည်။ ။
